



Okup i restytucja

Prawdy podstawowe

Okup za wszystkich – 1 Tym. 2:5-6.
Odnowienie wszechrzeczy – Dzieje Ap. 3:21.

Badacze Pisma Świętego od dawna podkreślają znaczenie tych dwóch fundamentalnych doktryn. I rzeczywiście, okup i restytucja, wraz z nauką o zmartwychwstaniu umarłych (które zostały omówione w innym miejscu niniejszego czasopisma) są podstawą zrozumienia zasad Planu Bożego.

Okup

Tak naprawdę jest tylko kilka wersetów, które używają słowa okup, ale są to bardzo mocne słowa. Jednym z nich jest nasz tekst tematowy powyżej. „Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie” (1 Tym. 2:5-6).

W nowoczesnej nomenklaturze słowo „okup” ma nieco negatywny wydźwięk. Jest to zwykle związane z koniecznością zapłaty pieniędzy, do czego porywacze zmuszają rodziców w zamian za bezpieczny powrót do domu porwanego dziecka. Od pewnego czasu coraz częściej pojawiają przypadki porwań dla okupu wzdłuż wybrzeży Afryki, gdzie piraci porywają członków załóg statków handlowych i żądają okupu w zamian za ich uwolnienie. Jednak w Biblii, oryginalne greckie i hebrajskie słowa tłumaczone na polskie słowo „okup” ma szersze znaczenie. W tym kontekście greckie słowo jest „anti-lutron” oznacza „odpowiednią cenę”, lub „coś o równej wartości”.

Za to, co lub za kogo, doskonały człowiek Jezus stanowią odpowiednią cenę, o równej wartości? Za jedynego doskonałego człowieka, jaki kiedykolwiek żył – za Adama. Ojciec Adam utracił doskonałe życie okazując nieposłuszeństwo Bogu w rajskim ogrodzie. Adam nie tylko utracił swoje własne życie, z chwilą gdy został objęty sprawiedliwą bożą karą „umierając umrzesz”, ale zaprzepaścił również trwałe życie wszystkich swych dzieci, każdego mężczyzny, kobiety i dziecka, kto kiedykolwiek żył, w tym – nas. Każdy z nas urodził się jako człowiek niedoskonały, jakim stał się Adam. Umieramy od dnia naszych narodzin.

Zgodnie z Bożym Planem, Jezus przyszedł na świat aby stać się jego Zbawicielem. Zbawienie to polegać miało na wybawieniu wszystkich ludzi od kary śmierci, po-

przez dobrowolną rezygnację z Jego doskonałego życia. Życie to było równą wartością, okupem, za Adama i wszystkie jego dzieci. Dowodem na to, że celem śmierci Jezusa na krzyżu było dostarczenie ceny okupu, jest również inny zapis Pisma Świętego, który wspomina o idei wykupienia: „Z ręki grobu wybawię ich, od śmierci wykupię ich” (Oz. 13:14). Hebrajskie słowo przetłumaczone jako „wykupić” to „padach”, a oznacza ono odkupienie przez zapłatę ceny (por. 2 Moj. 34:20, gdzie to samo słowo użyte zostało w takim właśnie znaczeniu). Zauważmy, że ludzkość jest odkupiona albo uwolniona od śmierci przez zapłatę tej ceny. Innymi wersetami Pisma Świętego, które uczą o tej podstawowej prawdzie, o okupie, są Job 33: 24,25, Izaj. 35: 9-10, 51:10, Jer. 31:11, Rzym. 5:12,18 oraz 1 Kor. 15:22.

Wracając do naszego tekstu tematowego z 1 Tym. 2:5,6, zwróćmy teraz uwagę na jeszcze jedną ważną kwestię związaną z nauką o okupie. Mówi on, że Jezus dał siebie jako okup za wszystkich. Zwróćmy uwagę na słowo „wszystkich”. Zbawienie od kary śmierci nie dotyczy jedynie nielicznych ludzi, ale obejmuje wszystkich. Nie chodzi tu tylko o tych, którzy żyją w sposób prawy. Nie dotyczy to tylko tych, którzy regularnie chodzą do kościoła. Zbawienie to obejmuje nawet tych, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie, ponieważ żyli w krajach, gdzie imię to nie było znane. Nawet ci, którzy żyli przed Jezusem, zostaną wykupieni od kary śmierci. Wszyscy zostaną wskrzeszeni w Królestwie Bożym. Jakże piękna, podstawowa prawda! Dowód, że okup dotyczy wszystkich, którzy kiedykolwiek żyli, znajduje się w dwóch wierszach poprzedzających tekst, który teraz rozważamy. „Jest to rzecz dobra i miła przed Bogiem, Zbawicielem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tym. 2:3-4). Pomyślmy o tym. Bóg chce, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni – nie tylko kilku ludzi, czy nawet większość. On chce, aby każdy miał możliwość skorzystania z dobrodziejstwa okupu. Wszyscy otrzymają poznanie prawdy – tak prawdy o okupie, jak również innych prawd podstawowych, opisanych w tym numerze naszego czasopisma.

W tym miejscu nasuwa się inne pytanie. Kiedy okup stanie się skuteczny, tak, że cała ludzkość zostanie uwolniona z grobów i od kary śmierci? Kiedy wszyscy ludzie „dojdą do poznania prawdy”? Nasz tekst tematowy odpowiada na to słowami: „aby o tym świadczono we właściwym czasie”. Właściwy czas, kiedy o okupie dowiedzą się wszyscy, kiedy stanie się on skuteczny wobec wszystkich, to czas „naprawienia wszystkich rzeczy”. Czas ten wspomniany jest w naszym drugim wersecie tematowym: „Którego musi przyjąć niebo aż



do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich” (Dzieje Ap. 3:21).

Restytucja

Słowo „restytucja” niesie ze sobą myśl o zwrocie kogoś czegoś, co kiedyś do tej osoby należało. W prawie cywilnym mówi się o naprawieniu szkody poprzez dokonanie restytucji, czyli przywróceniu stanu poprzedniego, sprzed jej wystąpienia. Oznaczało to, że skradzione mienie powinno zostać zwrócone lub w jakiś sposób zastąpione, tak, aby ofiara uzyskała zadośćuczynienie i rekompensatę przez przywrócenie stanu sprzed popełnienia przestępstwa. Nowocześniejszym wyrazem, jakiego moglibyśmy użyć, aby przekazać tę samą myśl która ukryta jest w słowie „restytucja”, jest sformułowanie „przywrócenie”. Zwróćmy ponownie uwagę na potężne słowo „wszystkich”, jakie zostało dwukrotnie użyte w Dzieje Ap. 3:21 (BG). Pismo Święte wyraźnie mówi, że wszystko, co zostało utracone przez ludzkość, zostanie zwrócone, albo inaczej mówiąc, odrodzone. O jakich rzeczach tu mówimy? O wszystkim, za co zapłacony został okup – doskonałym, wolnym od chorób życiu utraconym przez Adama na skutek nieposłuszeństwa, a także przywileju życia wiecznego na doskonałej ziemi, co zostało pokazane w ogrodzie Eden.

Czy możemy to sobie wyobrazić?

Każdy, kto kiedykolwiek żył powstanie do życia na ziemi i otrzyma sposobność podniesienia ze stanu grzechu, w jakim kiedyś istniał, do stanu doskonałego, moralnego i sprawiedliwego człowieczeństwa. Trudno to sobie nawet wyobrazić, ale pewien zdolny autor tak to kiedyś opisał: „Zamknij na chwilę oczy na nieszczęście i niedolę, degradację i smutek, jakie jeszcze przeżywają z powodu grzechu i wyobraź sobie chwałę doskonałej ziemi: Żadna plama grzechu nie niszczy harmonii i pokoju doskonałego społeczeństwa ani żadna gorzka myśl czy nieżyczliwe spojrzenie lub słowo. Miłość tryska z każdego serca i znajduje odzew w każdym sercu. Każdy czyn nosi znamię życzliwości. Chorób już więcej nie będzie ani bólu, ani cierpienia, ani jakichkolwiek oznak skażenia – nawet obawy przed nimi nie będzie. Pomyśl o znanym Ci uosobieniu względnego zdrowia i piękna ludzkich kształtów i rysów, i wiedz, że urok doskonałych ludzi przekroczy najśmielsze marzenia. Wewnętrzna czystość oraz umysłowa i moralna doskonałość zaznaczą się chwałą na każdym promiennym obliczu. Takie będzie społeczeństwo ziemi. Ustanie płacz, a łzy wszystkich pograżonych w smutku zostaną otarte, kiedy dzieło zmartwychwstania będzie w pełni urzeczywistnione (Obj. 21:4)” (Wykłady Pisma Świętego, Tom I, str. 191, 192).

Aby przekonać każdego, dla kogo ta obietnica mogłaby

wydawać się zbyt piękna, by być prawdziwą, zapis Dzieje Ap. 3:21 zawiera drugie słowo „wszystkich”. Bóg przemówił do nas przez wszystkich swoich świętych proroków, aby przekonać nas o swojej determinacji co do przywrócenia człowiekowi wszystkiego, co zostało utracone w ogrodzie Eden.

Oto tylko trzy przykłady tego, na czym polegać będzie dzieło restytucji obiecanie przez świętych proroków Bożych:

„Wtedy otworzą się oczy ślepych, otworzą się też uszy głuchych. Wtedy chromy będzie skakał jak jeleń i radośnie odezwie się język niemych, gdyż wody wytrysną na pustyni i potoki na stepie” (Izaj. 35:5-6).

„Lecz ziemia będzie pełna poznania chwały Pana, jak morze wodami jest wypełnione” (Hab. 2:14).

„Wtedy rozsądzać będzie liczne ludy i rozstrzygać sprawy wielu narodów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej. I będzie siedział każdy pod swoim szczepem winnym i pod drzewem figowym, i nikt nie będzie szerzył popłochu. Zaiste, usta Pana Zastępów to powiedziały.” (Mich. 4:3-4).

Jako ostatnim przykładem z Nowego Testamentu można posłużyć się jednym z ulubionych wersetów wielu Chrześcijan. Jest to podsumowanie Bożej obietnicy odnowienia wszechrzeczy. „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mokołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przemienię” (Obj. 21:4).

Ponieważ Bóg obiecał restytucję wszystkich rzeczy, przez usta wszystkich świętych swoich proroków, to nie może być żadnych wątpliwości, że to się stanie „w odpowiednim czasie”. O to właśnie prosimy, gdy modlimy się, „przyjdź Królestwo Twoje”.

Podsumowanie

Pismo Święte opisuje Boga jako istotę wyposażoną w cztery podstawowe atrybuty: miłość, sprawiedliwość, mądrość i moc. W okupie, widzimy przejaw Bożej miłości i sprawiedliwości. Bóg tak umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby stał się Odkupicielem ludzkości (okupem). W ten sposób zaspokoił On wyrok śmierci wydany przez Boga na Adama i na całą ludzkość, umożliwiając uwolnienie rodzaju ludzkiego od kary śmierci. W nauce o restytucji widzimy przejaw Bożej mocy i mądrości. Kiedy przyszłe Królestwo Boże na ziemi zostanie w pełni ustanowione, Jego potężna moc



wzbudzi całą ludzkość ze snu śmierci i wszyscy powstaną z grobów. Następnie, mądrość Boża zostanie objawiona w dziele przywrócenia (restytucji) ludzkości wszystkiego tego, co zostało utracone, gdy Adam

okazał nieposłuszeństwo wobec Boga w ogrodzie Eden – doskonałe życie na doskonałej ziemi, na zawsze.

Megacz Joe